

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

1 септември 2021 година*

„Институционално право — Член на ЕИСК — Разследване на OLAF по твърдения за психически тормоз — Решение за освобождаване на член от функциите му по ръководство и управление на персонала — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Допустимост — Мярка, взета в интерес на службата — Правно основание — Право на защита — Отказ на достъп до приложенията към доклада на OLAF — Представяне на същността на свидетелските показания в обобщен вид — Отговорност“

По дело T-377/20

KN, представляван от M. Casado García-Hirschfeld и M. Aboudi, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК), представляван от M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, A. Carvajal García-Valdecasas и L. Camarena Januzec, подпомагани от A. Duron, avocate,

ответник,

с предмет, от една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на ЕИСК от 9 юни 2020 г. и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: J. Svenningsen (докладчик), председател, C. Mac Eochaidh и T. Rynné, съдии,

секретар: M. Marescaux, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 април 2021 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателят KN е член на Европейския икономически и социален комитет (ЕИСК) от 1 май 2004 г. Между април 2013 г. и 27 октомври 2020 г. той е председател на групата на работодателите в рамките на ЕИСК (наричана по-нататък „група I“).
- 2 На 6 декември 2018 г. Европейската служба за борба с измамите (OLAF) започва разследване срещу жалбоподателя по получени твърдения относно поведението му спрямо други членове и служители на ЕИСК. Жалбоподателят е уведомен за започването на това разследване с писмо от 18 октомври 2019 г.
- 3 На 25 ноември 2019 г. жалбоподателят е изслушан от OLAF. С електронни съобщения от 26 и 29 ноември 2019 г. той допълва с писмени изявления изслушването си.
- 4 С писмо от 4 декември 2019 г. OLAF изпраща покана на жалбоподателя съгласно член 9, параграф 4 от Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 2013 г., стр. 1), в срок от десет работни дни да представи писмено становище по засягащите го факти, изложени в резюме към това писмо. Тези факти се отнасят до поведението на жалбоподателя спрямо А, В и С, и като цяло спрямо служителите в секретариата на група I.
- 5 На 17 декември 2019 г. жалбоподателят представя становището си по резюме на засягащите го факти.
- 6 С писмо от 16 януари 2020 г. OLAF уведомява жалбоподателя, че разследването е приключило и че окончателният доклад (наричан по-нататък „докладът на OLAF“) е изпратен на белгийската федерална прокуратура и на председателя на ЕИСК. Последният е приканен по-специално да разглежда стенограмите от разпитите на свидетелите и лицата, подали сигнали за нередности, „в условията на максимална поверителност“, тъй като информацията в тях е „много чувствителна и може да злепостави допълнително съответните лица“. Освен това председателят на ЕИСК е приканен изрично да се консултира с OLAF в случай на искане за достъп до посочените стенограми.
- 7 В съответствие с член 11 от Регламент № 883/2013 докладът на OLAF се придружава от препоръки относно действията, които да бъдат предприети след разследването. Така, от една страна, OLAF препоръчва на белгийската федерална прокуратура да започне наказателно производство срещу жалбоподателя във връзка с деяния, за които се твърди, че представляват психически тормоз спрямо А и В, и които могат да съставляват престъпление по смисъла на член 442 bis от Code pénal belge (белгийският наказателен кодекс). От друга страна, що се отнася до посочените деяния и до твърдяното неправомерно поведение спрямо С и D, както и спрямо други служители, които са изпълнявали или продължават да изпълняват функции в секретариата на група I, OLAF препоръчва на ЕИСК да започне процедурата по член 8 от Кодекса за поведение на членовете на ЕИСК, влязъл в сила на 20 февруари 2019 г. (наричан по-нататък „Кодексът за

- поведение от 2019 г.“), и по четвърта част от Правилника за дейността на ЕИСК и да вземе „всички необходими мерки, за да се предотвратят нови случаи на тормоз на работното място от страна на [жалбоподателя]“.
- 8 С електронно писмо от 21 януари 2020 г. жалбоподателят иска от председателя на ЕИСК да започне процедурата по член 8 от Кодекса за поведение от 2019 г. във връзка с евентуалните нарушения на посочения кодекс, като свика заседание на Консултативния комитет относно поведението на членовете, създаден с член 7 от същия кодекс (наричан по-нататък „консултативният комитет“), преди предвиденото за следващия ден гласуване на група I за определяне на кандидата на тази група на изборите за председател на ЕИСК.
 - 9 На заседание, проведено на 21 януари 2020 г. в присъствието на жалбоподателя, председателят на ЕИСК уведомява членовете на Бюрото на ЕИСК за получените на 16 януари 2020 г. доклад на OLAF и препоръки към него.
 - 10 С докладна записка от 22 януари 2020 г. председателят на ЕИСК предава доклада на OLAF на консултативния комитет и иска от него да даде становище по твърдените нарушения на посочения кодекс в срок от 30 календарни дни, в съответствие с член 7, параграф 4 от Кодекса за поведение от 2019 г. Председателят на ЕИСК обаче посочва, че стенограмите от проведените от OLAF разпити не са предадени на консултативния комитет, с цел да се осигури защитата на свидетелите и на лицата, подали сигнали за нередности.
 - 11 Същия ден членовете на група I решават да предложат кандидатурата на жалбоподателя на изборите за председател на ЕИСК, които трябва да се проведат през октомври 2020 г.
 - 12 С докладна записка от 10 февруари 2020 г. председателят на консултативния комитет изпраща на жалбоподателя покана за изслушване, предвидено за 6 март същата година.
 - 13 С писмо от 17 февруари 2020 г. до председателя на консултативния комитет жалбоподателят иска по-специално да получи „копие от всички документи, които имат пряка връзка с твърденията [срещу него], разбира се, при зачитане на принципа на поверителност“.
 - 14 С електронно писмо от 20 февруари 2020 г. OLAF посочва, в отговор на отправено от ЕИСК запитване, че по правило някои сведения не трябва да се предоставят на заинтересованото лице, по-специално личните данни на третите лица, и по-специално тези на свидетелите и на лицата, подали сигнали за нередности, както и извършената от OLAF правна оценка на фактите. Също така ЕИСК е приканен да изпрати на OLAF неуповителния вариант на доклада, който този орган възнамерява да предостави на жалбоподателя, преди да му го изпрати. С информативна цел OLAF прилага към електронното си писмо насоките относно използването на окончателните ѝ доклади от службите на Европейската комисия в рамките на процедурите за събиране на вземания и на други мерки в сектора на преките разходи и външната помощ.
 - 15 На 4 март 2020 г. на жалбоподателя е предоставен вариант на доклада на OLAF с някои заличени данни, по-специално с цел да се запази анонимността на свидетелите и на лицата, подали сигнали за нередности, и без приложение (наричан по-нататък „неуповителният вариант на доклада на OLAF“).

- 16 С електронно писмо от 4 март 2020 г. до председателя на консултативния комитет жалбоподателят иска по-специално изслушването му, предвидено за 6 март същата година, да бъде отложено за по-късна дата, за да има повече време да се запознае с неверителния вариант на доклада на OLAF.
- 17 На 6 март 2020 г. консултативният комитет, в чийто състав влизат по двама членове от всяка от трите групи на ЕИСК, осъществява изслушването на жалбоподателя, след като преди това е изслушал поотделно разследващите служители на OLAF и един бивш член на ЕИСК, D, в качеството му на лице, подало сигнал за нередност.
- 18 По време на изслушването си жалбоподателят се оплаква по-специално от предоставения му ограничен достъп до доклада на OLAF.
- 19 По време на изслушването си D възразява срещу присъствието на E, един от членовете на група I в състава на консултативния комитет, с мотива че той се намирал в положение на конфликт на интереси. Този конфликт на интереси произтичал от обстоятелството, че по искане на жалбоподателя същият провел разследване в рамките на секретариата на група I, а след това изготвил доклад, съдържащ твърдения относно поведението на A, който доклад впоследствие бил използван от жалбоподателя, за да получи вот на доверие на заседание на бюрото на група I от 25 октомври 2018 г.
- 20 Второто изслушване на жалбоподателя от консултативния комитет, предвидено за 17 март същата година, не се осъществява поради ограниченията, наложени в отговор на здравната криза, свързана с COVID-19. Впоследствие нито консултативният комитет, нито жалбоподателят са поискали провеждане на такова второ изслушване.
- 21 С писмо от 2 април 2020 г. консултативният комитет уведомява председателя на ЕИСК, че E няма да участва в разискванията му по случая на жалбоподателя, тъй като се намира в положение на конфликт на интереси. В писмото се уточнява също че при тези обстоятелства вторият член на група I в състава на консултативния комитет, F, е отказала да се присъедини към решението за изключване на E от разискванията и поради това също няма да участва в разискванията на консултативния комитет по случая на жалбоподателя.
- 22 С писмо от 7 април 2020 г. до председателя на ЕИСК жалбоподателят посочва, че има здравословни проблеми и поради това за неопределено време няма да може да изпълнява функциите си на председател на група I. Временното изпълнение на тези функции за срока на отпуска по болест на жалбоподателя е възложено на заместник-председателя на група I.
- 23 В съответствие с член 8, параграф 2 от Кодекса за поведение от 2019 г., с писмо от 28 април 2020 г. до председателя на ЕИСК консултативният комитет изпраща препоръките си във връзка с твърдените нарушения на този кодекс от страна на жалбоподателя. Консултативният комитет по-специално приканва председателя на ЕИСК да вземе следните мерки:

„1.) Предвид изслушванията на OLAF и [на жалбоподателя], организирани от консултативния комитет на 6 март 2020 г., и след задълбочен анализ на протокола от изслушването [на жалбоподателя] от OLAF, както и на доклада на OLAF, консултативният комитет се присъединява към фактическите констатации на OLAF и към произтичащите от тях правни заключения. При това положение консултативният комитет констатира, че с поведението си спрямо служителите и някои бивши членове на ЕИСК [жалбоподателят] е

нарушил член 1, параграф 4 от Правилника за дейността на ЕИСК, член 4, параграф 1 от Кодекса за поведение на членовете на ЕИСК от 17 януари 2013 г., член 4, параграф 1 от Кодекса [за поведение от 2019 г.], както и член 31, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Консултативният комитет впрочем констатира, че в рамките на разследванията на OLAF процесуалните права на обвиненото лице са били напълно зачетени,

2.) [Жалбоподателят] се освобождава от правото си на ръководство, а оттам и от властническите правомощия по отношение на служителите в секретариата на група I, поради извършените от него многократни тежки нарушения на основни разпоредби на европейския правен ред,

3.) Вследствие на отнемането на правото му да управлява служителите и тъй като постът на председател е тясно свързан с това право, [жалбоподателят] се отстранява от длъжността председател на група I; отстраняването се прилага независимо от обстоятелството, че по здравословни причини и до възстановяването си [жалбоподателят] е прехвърлил председателството на група I на нейния заместник-председател,

4.) Председателят на ЕИСК [...] се приканва да поиска от [жалбоподателя] да оттегли кандидатурата си за председател на ЕИСК, потвърдена от членовете на група I при изборната процедура от 23 януари 2020 г., за да не бъде нанесена вреда на ЕИСК и на неговите членове,

5.) В случай че белгийската прокуратура започне разследване, ЕИСК ще поиска започването на съдебно производство, за да се конституира като граждански ищец в наказателното преследване срещу [жалбоподателя] [...].

- 24 С писмо от 12 май 2020 г. председателят на ЕИСК приканва жалбоподателя да представи евентуалното си писмено становище по препоръките на консултативния комитет, в съответствие с член 8, параграф 3 от Кодекса за поведение от 2019 г.
- 25 На 13 май 2020 г. Европейският парламент приема Решение (ЕС) 2020/1984 относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2018 година, раздел VI — Европейски икономически и социален комитет (ОВ L 417, 2020 г., стр. 469), с което тази институция отсрочва приемането на решение за освобождаване от отговорност на генералния секретар на ЕИСК във връзка с изпълнението на бюджета на ЕИСК за финансовата 2018 г. На следващия ден Парламентът приема Резолюция (ЕС) 2020/1985, съдържаща забележките, които са неразделна част от решението за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2018 година, раздел VI — Европейски икономически и социален комитет (ОВ L 417, 2020 г., стр. 470), съгласно която ЕИСК е приканан да информира до края на септември 2020 г. за мерките, предприети за изпълнение на препоръките в доклада на OLAF.
- 26 На 27 май 2020 г. председателят на ЕИСК се консултира с разширеното председателство на ЕИСК, съгласно член 8, параграф 3 от Кодекса за поведение от 2019 г.

- 27 С писмо от 2 юни 2020 г. до председателя на ЕИСК жалбоподателят представя становището си по препоръките на консултативния комитет. По-специално, жалбоподателят упреква консултативния комитет, че е нарушил правото му на защита, тъй като не му е дал възможност да се запознае с приложенията към доклада на OLAF и съответно да изложи становището си по тях.
- 28 С докладна записка от 3 юни 2020 г. председателят на ЕИСК изпраща препоръките на консултативния комитет и писменото становище на жалбоподателя по тях, както и неупоредения вариант на доклада на OLAF и решението на Парламента за отсрочване на освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета на членовете на Бюрото на ЕИСК, за да могат те да приемат решение относно жалбоподателя. Към тази докладна записка е приложен и проекторешение.
- 29 На заседанието си при закрити врата от 9 юни 2020 г. Бюрото на ЕИСК приема решението, което е предмет на настоящата жалба (наричано по-нататък „обжалваното решение“), с 21 гласа „за“, 4 гласа „против“ и един „въздържал се“, като един глас е обявен за недействителен. Единственият член от това решение гласи следното:

„Бюрото

1. взема предвид заключенията на OLAF и на консултативния комитет относно отговорността на [жалбоподателя] [...] за тормоза и неуместното поведение, в които е обвинен,

2. отбелязва, че санкциите, предвидени в [Кодекса за поведение от 2019 г.], не са приложими в конкретния случай с оглед на принципа на законоустановеност на наказанията (*nulla poena sine lege*),

3. иска [от жалбоподателя]:

- да подаде оставка от длъжността председател на група I,
- да оттегли кандидатурата си за председател на ЕИСК.

4. освобождава [жалбоподателя] от всички ръководни функции и задължения по управление на персонала,

5. възлага на генералния секретар да вземе необходимите мерки, с които да се гарантира конституирането на ЕИСК като граждански ищец, в случай че кралският прокурор образува производство срещу [жалбоподателя],

6. възлага на генералния секретар да изпрати това решение на OLAF и на Европейския парламент; решението може евентуално да бъде предоставено и на други институции и/или на органите на държавите членки.

Това решение е неразделна част от протокола от заседанието на бюрото от 9 юни 2020 г. и разпространението му е ограничено“.

- 30 Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 17 юни същата година.

- 31 По искане на Auditorat du travail de Bruxelles (трудова прокуратура Брюксел, Белгия) Пленарната асамблея на ЕИСК сменя имунитета на жалбоподателя с решение от 15 юли 2020 г., след като получава неговото становище. По-нататък, с решение от 28 юли 2020 г. Пленарната асамблея на ЕИСК решава, че този орган ще се конституира като граждански ищец в образуваното срещу жалбоподателя производство пред Tribunal correctionnel de Bruxelles (Наказателен съд Брюксел, Белгия).
- 32 Отпускът по болест на жалбоподателя изтича на 28 август 2020 г.
- 33 С писмо от 1 септември 2020 г. директорът на дирекция „Човешки ресурси и финанси“ на ЕИСК уведомява жалбоподателя, че в изпълнение на обжалваното решение го освобождава от функциите му по ръководство и управление на персонала в секретариата на група I. Освен това жалбоподателят е приканен да посочи друг член на група I, за да се осигури текущото управление на секретариата на тази група.
- 34 На 8 септември 2020 г. група I представя кандидатурата на друг от своите членове за председател на ЕИСК, а жалбоподателят оттегля кандидатурата си за участие в тези избори.
- 35 На 27 октомври 2020 г., когато мандатът на жалбоподателя изтича, група I избира нов председател. Същия ден кандидатът, предложен от група I, е избран за председател на ЕИСК.
- 36 С Решение (ЕС) 2020/1636 на Съвета от 30 октомври 2020 година за назначаване на член на Европейския икономически и социален комитет за периода от 21 септември 2020 г. до 20 септември 2025 г. (ОВ L 369, 2020 г., стр. 1) по предложение на Република Полша жалбоподателят е назначен за член на ЕИСК за периода от 21 септември 2020 г. до 20 септември 2025 г.

Производството и искания на страните

- 37 На 18 юни 2020 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 38 С отделна молба, депозирана в секретариата на Общия съд на същата дата, жалбоподателят прави искане за допускане на обезпечение с предмет спиране на изпълнението на обжалваното решение. С определение от 22 юли 2020 г., KN/ЕИСК (T-377/20 R, непубликувано, EU:T:2020:353, Общият съд отхвърля това искане поради липса на неотложност, без да се произнася по съдебните разноски.
- 39 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на същата дата, жалбоподателят прави искане Общият съд да разгледа делото по реда на бързото производство, предвидено от член 152 от Процедурния правилник на Общия съд. С решение от 24 юли 2020 г., връчено на жалбоподателя на 27 юли същата година, Общият съд (осми състав) отхвърля това искане.
- 40 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 29 юни 2020 г., жалбоподателят иска да му бъде предоставена анонимност на основание член 66 от Процедурния правилник на Общия съд, като молбата му е удовлетворена.

- 41 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 31 август 2020 г., жалбоподателят прави ново искане за допускане на обезпечение с предмет спиране на изпълнението на обжалваното решение, като се основава на твърдяно наличие на нови факти по смисъла на член 160 от Процедурния правилник. С определение от 19 октомври 2020 г., KN/ЕИСК (T-377/20 R II, непубликувано, EU:T:2020:505), Общият съд отхвърля това искане поради липса на неотложност, без да се произнася по съдебните разноски.
- 42 След втора размяна на писмени изявления писмената фаза на производството приключва на 25 ноември 2020 г.
- 43 С писмо от 18 декември 2020 г. жалбоподателят иска провеждането на съдебно заседание на основание член 106, параграф 2 от Процедурния правилник.
- 44 С писмо на секретариата от 9 февруари 2021 г., в рамките на процесуално-организационните действия, Общият съд иска от ЕИСК да представи приложенията към доклада на OLAF, включително стенограмите от разпитите на свидетелите и лицата, подали сигнали за нередности, евентуално в неверителен вариант, без да се засягат разпоредбите на член 92, параграф 3 и член 103 от Процедурния правилник.
- 45 С писмо от 23 февруари 2021 г. ЕИСК обяснява, че приложенията към доклада на OLAF са поверителни и следователно не могат да бъдат предоставени на жалбоподателя. При тези обстоятелства ЕИСК счита, че исканите документи ще могат да бъдат представени само след постановяване на определение за събиране на доказателства на основание член 91, буква б) от Процедурния правилник и че те трябва да бъдат разгледани съгласно разпоредбите на член 103 от същия правилник.
- 46 С писмо на секретариата от 5 март 2021 г. в рамките на процесуално-организационно действие Общият съд поставя въпроси с искане за писмен отговор на страните, които изпълняват това искане в определения срок.
- 47 С определение от 9 март 2021 г., на основание член 92, параграф 3 от Процедурния правилник, Общият съд разпорежда на ЕИСК да представи приложенията към доклада на OLAF, включително стенограмите от разпитите на свидетелите и лицата, подали сигнали за нередности, които са му предоставени от OLAF с докладната записка от 16 януари 2020 г. Уточнява се също така, че на този етап от производството тези документи няма да бъдат предоставяни на жалбоподателя, освен ако ЕИСК може да представи неверителен вариант на тези документи в допълнение към пълния им текст.
- 48 На 17 март 2021 г. ЕИСК представя поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF.
- 49 На 30 март 2021 г. Общият съд преценява, че документите, представени от ответника съгласно определението за събиране на доказателства от 9 март 2021 г., са релевантни за произнасянето по спора и са поверителни. В допълнение Общият съд решава да приеме процесуално-организационно действие във връзка с условията, при които жалбоподателят може да се запознае с посочените документи.

- 50 С писмо на секретариата от 30 март 2021 г. Общият съд приканва адвокатите на жалбоподателя да подпишат декларация за поверителност, преди да получат копие от поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF. На 7 април 2021 г. адвокатите на жалбоподателя връщат на Общия съд подписаните декларации за поверителност.
- 51 С писмо на секретариата от 7 април 2021 г. Общият съд приканва адвокатите на жалбоподателя да установят дали в поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF има данни, които по същество не присъстват в неповерителния вариант на доклада на OLAF, до който жалбоподателят е имал достъп, и евентуално да изложат допълнителните становища, които са могли да повлияят на резултата от административното производство и които жалбоподателят е можел да представи на етапа на това производство, ако се беше запознал с тези данни. Адвокатите на жалбоподателя изпълняват това искане в определения срок.
- 52 Страните са изслушани в съдебното заседание за изслушване на устните състезания от 21 април 2021 г. В съдебното заседание ЕИСК иска да му се позволи да отговори писмено на становището на адвокатите на жалбоподателя по поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF. Писменото становище на ЕИСК е получено на 5 май 2021 г., след което Общият съд обявява устната фаза на производството за приключена.
- 53 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да обяви жалбата за допустима,
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди ЕИСК да му заплати сума в размер на 200 000 EUR като обезщетение за претърпяната неимуществена вреда, както и сума в размер на 50 000 EUR като обезщетение за претърпяната имуществена вреда,
 - да осъди ЕИСК да заплати всички съдебни разноски.
- 54 ЕИСК моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като недопустима,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, включително свързаните с обезпечителното производство и с молбата за разглеждане на делото по реда на бързото производство.

От правна страна

По допустимостта на искането за отмяна

- 55 Макар формално да не повдига възражение за недопустимост, ЕИСК все пак изтъква, че жалбата за отмяна трябва да се отхвърли като недопустима.

- 56 На първо място, ЕИСК поддържа, че отправените към жалбоподателя покани да подаде оставка от длъжността председател на група I и да оттегли кандидатурата си за председателския пост не произвеждат задължително правно действие, тъй като изборът да подаде оставка или да оттегли кандидатурата си принадлежи на самия жалбоподател.
- 57 На второ място, ЕИСК счита, че решението му да освободи жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала в секретариата на група I било просто мярка за вътрешна реорганизация на ЕИСК, приета от администрацията по силата на правомощието ѝ да организира свободно службите си. От решение от 25 февруари 1988 г., *Les Verts/Парламент* (190/84, EU:C:1988:94), впрочем следвало, че актове, произвеждащи правно действие единствено в обсега на администрацията, не създават права или задължения за трети страни и не представляват обжалваеми актове на основание член 263 ДФЕС.
- 58 На трето място, що се отнася до останалите части на обжалваното решение, които се отнасят, от една страна, до конституирането на ЕИСК като граждански ищец в рамките на производството пред *Tribunal correctionnel de Bruxelles* (Наказателен съд Брюксел) и от друга страна, до предоставянето на обжалваното решение на няколко институции или органи на Европейския съюз или на държавите членки, ЕИСК счита, че това са „чисто изпълнителни актове спрямо препоръките на OLAF“, които също не могат да бъдат предмет на жалба за отмяна.
- 59 Жалбоподателят оспорва тези доводи.
- 60 В случая с обжалваното решение Бюрото на ЕИСК приема три мерки по отношение на жалбоподателя и съответно трябва да се провери дали тези мерки подлежат на съдебен контрол на основание член 263 ДФЕС.

По поканите да подаде оставка от поста председател на група I и да оттегли кандидатурата си за председател на ЕИСК

- 61 В параграф 3 на единствения член от обжалваното решение Бюрото на ЕИСК приканва жалбоподателя да подаде оставка от длъжността председател на група I и да оттегли кандидатурата си за председател на ЕИСК.
- 62 Съгласно съдебната практика актовете, които могат да бъдат предмет на жалба за отмяна, са всички приети от институциите, органите или службите и агенциите актове, независимо от техния характер или форма, чиято цел е да породят задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, като измени съществено неговото правно положение (вж. решение от 25 юни 2020 г., *SATCEN/KF*, C-14/19 P, EU:C:2020:492, т. 69 и цитираната съдебна практика).
- 63 В случая обаче, както основателно изтъква ЕИСК, поканите да подаде оставка като председател на група I и да оттегли кандидатурата си за председателския пост, по естеството си не пораждаат никакво задължително правно действие по смисъла на тази съдебна практика.

- 64 Всъщност, тъй като Бюрото на ЕИСК не разполага с правомощието да иска оставката на някой от членовете си от поста председател на дадена група или оттеглянето на кандидатура за избора на председател на ЕИСК, жалбоподателят е свободен да реши да не се съобрази с посочените покани.
- 65 В случая, въпреки тези покани, жалбоподателят впрочем остава председател на група I до изтичането на мандата му на 27 октомври 2020 г.
- 66 Несъмнено, на 8 септември 2020 г., когато група I предлага кандидатурата на друг от своите членове за председател на ЕИСК, или близо три месеца след приемането на обжалваното решение, жалбоподателят приема да оттегли своята кандидатура.
- 67 Настоящата жалба, подадена на 18 юни 2020 г., обаче не е насочена срещу решението на жалбоподателя от 8 септември същата година да оттегли кандидатурата си за председател на ЕИСК, а срещу поканата на бюрото да я оттегли, която не може да се определи като увреждащ акт (вж. по аналогия решение от 12 май 2015 г., Dalli/Комисия, T-562/12, EU:T:2015:270, т. 155).
- 68 От това следва, че в частта, в която се отправя покана до жалбоподателя да подаде оставка от длъжността председател на група I и да оттегли кандидатурата си за председател на ЕИСК, обжалваното решение е лишено от задължително правно действие. Следователно искането за отмяна в частта му, насочена срещу такива покани, трябва да се отхвърли като недопустимо.

По решението за освобождаване на жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала

- 69 В параграф 4 на единствения член от обжалваното решение Бюрото на ЕИСК освобождава жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала.
- 70 Съгласно член 80, параграф 1 от правилника за дейността „[г]рупите имат на свое разположение секретариат, който е под пряко разпореждане на председателя на съответната група“. Съгласно член 80, параграфи 2 и 3 от същия правилник правомощията на органа по назначаването и на органа, оправомощен да сключва договори за наемане на работа (наричан по-нататък „ООСД“), по отношение на служителите в секретариата на групата се упражняват „по предложение на председателя на групата“.
- 71 В случая от писмото на директора на дирекция „Човешки ресурси и финанси“ на ЕИСК от 1 септември 2020 г., посочено в точка 33 по-горе, е видно, че вследствие на решението за освобождаване на жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала последният вече не може да взема участие в назначаването, оценяването, прекласирането, обучението, мисиите, както и управлението на времето на служителите в секретариата на група I.
- 72 Тези задачи и отговорности следователно са свързани с компетентности по упражняване на йерархична власт, които жалбоподателят притежава в качеството си на председател на група I, както е видно и от препоръките на консултативния комитет, посочени в точка 23 по-горе.

- 73 По тази точка ЕИСК впрочем потвърждава окончателността на такава мярка в съдебното заседание, като посочва, че жалбоподателят повече няма да може да изпълнява такива функции по ръководство и управление на персонала дори ако след изтичането на мандата му бъде преизбран за председател на група I. Обстоятелството, също изтъкнато от ЕИСК в съдебното заседание, а именно че в бъдеще този орган би могъл да преразгледа обжалваното решение при промяна на обстоятелствата, обосновава приемането му, за да вземе предвид например изхода от образуваното срещу жалбоподателя наказателно производство, не може да се вземе предвид при преценката на допустимостта на жалбата, тъй като тази преценка трябва да се направи с оглед на положението към момента на подаване на жалбата (вж. в този смисъл решение от 24 октомври 2013 г., *Deutsche Post/Комисия*, С-77/12 Р, непубликувано, ЕУ:С:2013:695, т. 65 и цитираната съдебна практика).
- 74 Следователно, с оглед на естеството и мащаба на тези задачи, следва да се приеме, че решението за освобождаване на жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала произвежда задължително правно действие, което може да засегне интересите на последния, като измени съществено неговото правно положение (вж. по аналогия решение от 22 октомври 2002 г., *Pflugradt/ЕЦБ*, Т-178/00 и Т-341/00, ЕУ:Т:2002:253, т. 81).
- 75 Накрая, доводът на ЕИСК, че член 263, първа алинея ДФЕС ограничава компетентността на съда на Съюза до актовете, предназначени да произвеждат правно действие по отношение на трети страни, не обезсилва този извод.
- 76 Всъщност съгласно постоянната съдебна практика този израз цели да изключи актовете, които не са увреждащи, доколкото са свързани изключително с вътрешната организация на администрацията и произвеждат правно действие само в тази вътрешна област, без да създават никакво право или задължение за трети страни (вж. решение от 25 юни 2020 г., *SATCEN/KF*, С-14/19 Р, ЕУ:С:2020:492, т. 73 и цитираната съдебна практика).
- 77 Макар обаче решението за освобождаване на жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала да се отнася до вътрешната организация на ЕИСК, това не променя факта, че това решение е акт, който е адресиран до жалбоподателя по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС и който го уврежда, доколкото го лишава от йерархичната власт, която упражнява по силата на член 80 от Правилника за дейността на ЕИСК спрямо служителите в секретариата на група I (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., *SATCEN/KF*, С-14/19 Р, ЕУ:С:2020:492, т. 77), противно на твърдението на ЕИСК.
- 78 Освен това, след като поне в този контекст жалбоподателят е с правосубектност, различна от тази на ЕИСК, не може да се приеме, че настоящият спор не противопоставя ЕИСК на трета страна по смисъла на член 263, първа алинея ДФЕС (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 25 юни 2020 г., *SATCEN/KF*, С-14/19 Р, ЕУ:С:2020:492, т. 75 и заключението на генералния адвокат Bobek по дело *SATCEN/KF*, С-14/19 Р, ЕУ:С:2020:220, т. 111).
- 79 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че искането за отмяна е допустимо в частта му, насочена срещу решението за освобождаване на жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала.

По указанията, дадени на генералния секретар на ЕИСК

- 80 В параграфи 5 и 6 на единствения член от обжалваното решение Бюрото на ЕИСК възлага на генералния секретар на ЕИСК „да направи необходимото“, от една страна, за конституирането на ЕИСК като граждански ищец, в случай че срещу жалбоподателя бъде образувано съдебно производство, и от друга страна, за изпращането на копие от това решение, по-специално на OLAF и на Парламента.
- 81 В писмените си изявления или в съдебното заседание обаче жалбоподателят не излага нито един конкретен довод в отговор на възражението на ЕИСК за липса на процесуална предпоставка, който да позволява да се обясни защо тази част от обжалваното решение изменя съществено правното му положение по смисъла на цитираната в точка 62 по-горе съдебна практика.
- 82 Впрочем, що се отнася до намерението на ЕИСК да се конституира като граждански ищец пред националния съд, следва да се припомни, че възможността за предявяване на права по съдебен ред и съдебният контрол, който това предполага, са израз на общ принцип на правото, който е залегнал в основата на общите конституционни традиции на държавите членки и който е прогласен и в членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (решения от 15 май 1986 г., Johnston, 222/84, EU:C:1986:206, т. 17 и 18 и от 17 юли 1998 г., ITT Promedia/Комисия, T-111/96, EU:T:1998:183, т. 60), и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 83 Конституирайки се като граждански ищец пред национална юрисдикция в рамките на образувано срещу жалбоподателя производство, ЕИСК няма намерение самият той да измени правното положение на жалбоподателя, а просто да участва в производство, което евентуално ще доведе до изменение на това правно положение със съдебно решение. Всъщност решението на сезирания национален съд е това, което евентуално ще измени правното положение на жалбоподателя. Следователно намерението на ЕИСК да се конституира като граждански ищец по образуваното срещу жалбоподателя производство не може да се счита за обжалваемо решение на основание член 263 ДФЕС (вж. по аналогия решение от 15 януари 2003 г., Philip Morris International/Комисия, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 и T-272/01, EU:T:2003:6, т. 79).
- 84 Освен това е важно да се констатира, че дори да се предположи, че сезирането на национална юрисдикция от институция на Съюза може да бъде предмет на жалба за отмяна на основание член 263 ДФЕС, настоящата жалба не е насочена срещу решението на Пленарната асамблея на ЕИСК от 28 юли 2020 г. да се конституира като граждански ищец в образуваното срещу жалбоподателя производство, а срещу обжалваното решение, което може най-много да е подготвителен акт за решението на Асамблеята.
- 85 Накрая, колкото до решението да се възложи на генералния секретар на ЕИСК да предостави обжалваното решение на някои институции или органи на държавите членки, достатъчно е да се констатира, подобно на ЕИСК, че тази мярка е лишена от задължително правно действие по отношение на жалбоподателя. Всъщност адресатите на това разгласяване са свободни, в рамките на съответните си правомощия, да преценят съдържанието и обхвата на информацията, съдържаща се в това решение, а оттам и действията, които евентуално следва да се предприемат във връзка с него.

- 86 Следователно искането за отмяна трябва да се отхвърли като недопустимо в частта му, насочена срещу указанията, които Бюрото на ЕИСК дава на генералния секретар на ЕИСК.
- 87 С оглед на всичко гореизложено жалбата за отмяна трябва да се обяви за допустима само в частта ѝ, насочена срещу решението за освобождаване на жалбоподателя от функциите му по ръководство и управление на персонала (наричана по-нататък „спорната мярка“), и за недопустима в останалата ѝ част.

По същество

- 88 Жалбоподателят излага четири основания в подкрепа на жалбата си:
- първото — нарушаване на правото на защита, на правото на добра администрация, на правото на изслушване и на принципа на пропорционалност,
 - второто — нарушаване на принципите на презумпцията за невинност и на непристрастност,
 - третото — нарушаване на принципите на забрана на обратното действие, на правна сигурност и на законоустановеност на наказанията,
 - четвъртото — нарушаване на „принципа на поверителност на дисциплинарните производства и на съдебната информация“, на член 10, параграф 2 от Регламент № 883/2013, както и на член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).
- 89 Тъй като третото основание, което жалбоподателят повдига, предполага по-специално Общият съд да разгледа дали спорната мярка почива на правно основание, позволяващо на Бюрото на ЕИСК да я приеме, и тъй като се отнася до абсолютна процесуална предпоставка (вж. решение от 13 май 2014 г., McBride и др./Комисия, Т-458/10—Т-467/10 и Т-471/10, непубликувано, ЕУ:Т:2014:249, т. 25—28 и цитираната съдебна практика), то следва да бъде разгледано най-напред.

По третото основание, а именно нарушаване на принципите на забрана на обратното действие, на правна сигурност и на законоустановеност на наказанията

- 90 В подкрепа на това основание жалбоподателят по същество твърди, че спорната мярка е лишена от правно основание и че Бюрото на ЕИСК не е компетентно да му налага такава санкция.
- 91 В това отношение жалбоподателят изтъква, че със санкциите, предвидени в член 8 от Кодекса за поведение от 2019 г., не могат да се наказват деяния, извършени преди влизането в сила на посочения кодекс. Колкото до Кодекса за поведение на членовете на ЕИСК от 17 януари 2013 г. (наричан по-нататък „Кодексът за поведение от 2013 г.“), той не предвиждал възможност за налагане на каквато и да било санкция на член на ЕИСК, нарушил неговите разпоредби.

- 92 ЕИСК оспорва тези доводи.
- 93 В самото начало следва да се припомни, че макар от принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания да произтича задължение за прилагане на материалноправните норми, които са действали към момента на настъпване на разглежданите факти, дори тези норми да не са вече в сила към датата на приемането на акт от орган на Съюза, при приемането на акт на институция на Съюза трябва да се спази процедурата, предвидена от нормите, които са в сила към датата на приемането (вж. в този смисъл решение от 14 юни 2016 г., Комисия/МcBride и др., C-361/14 P, EU:C:2016:434, т. 40).
- 94 Следователно жалбоподателят не може да упреква ЕИСК, че е нарушил посочените принципи, като е приел спорната мярка в съответствие с процедурата, установена с Кодекса за поведение от 2019 г., а fortiori доколкото, както е видно от точка 8 по-горе, жалбоподателят сам е поискал от председателя на ЕИСК да започне тази процедура.
- 95 В това отношение член 8, параграф 3, първа алинея от Кодекса за поведение от 2019 г. предвижда, че след като покани заинтересования член да представи писмено становище по препоръките на Консултативния комитет, председателят на ЕИСК се консултира с разширеното председателство и след това приканва бюрото да вземе решение относно мерките, които могат да бъдат предприети в съответствие с Устава на членовете и с Правилника за дейността на ЕИСК.
- 96 В случая, в края на тази процедура Бюрото на ЕИСК, най-напред, заключава в параграф 2 на единствения член от обжалваното решение, че жалбоподателят не подлежи на каквато и да било санкция, тъй като в противен случай би се нарушил принципът на законоустановеност на наказанията. По-нататък, в параграф 4 на единствения член от обжалваното решение Бюрото на ЕИСК приема спорната мярка.
- 97 Предвид липсата на съгласие между страните по въпроса за естеството на спорната мярка и тъй като анализът на третото основание зависи от това дали същата съставлява санкция или не, следва да се пристъпи към квалификацията на обжалваното решение, като се има предвид, че квалификацията на тази мярка, която правят съответните страни, не може да обвързва Общия съд (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 19 октомври 2017 г., Bernaldo de Quirós/Комисия, T-649/16, непубликувано, EU:T:2017:736, т. 19).
- 98 В самото начало, по съображенията, изложени в точки 69—79 по-горе, следва да се отхвърли тезата на ЕИСК, че спорната мярка не съставлявала санкция, тъй като не увреждала жалбоподателя.
- 99 Фактът, че спорната мярка уврежда жалбоподателя, което впрочем обосновава допустимостта на жалбата за отмяна в тази ѝ част, обаче сам по себе си не означава, че посочената мярка следва да се квалифицира като дисциплинарна санкция по смисъла на член 8, параграф 3, втора алинея от Кодекса за поведение от 2019 г. (в този смисъл и по аналогия вж. решение от 19 октомври 2017 г., Bernaldo de Quirós/Комисия, T-649/16, непубликувано, EU:T:2017:736, т. 24 и цитираната съдебна практика).

- 100 В това отношение, в обжалваното решение Бюрото на ЕИСК обосновава приемането на спорната мярка с препоръките на OLAF, а именно да се вземат необходимите мерки, за да се предотвратят нови случаи на тормоз на работното място от страна на жалбоподателя. Впрочем ЕИСК уточнява, че целта на спорната мярка е да се позволи на този орган да изпълни своето задължение да защити персонала си от евентуален тормоз.
- 101 Освен това, следва да се констатира също че с оглед на последиците си спорната мярка не съответства на нито една от санкциите, предвидени в член 8, параграф 3, втора алинея от Кодекса за поведение от 2019 г., а именно писмено предупреждение, вписване на това предупреждение в протокола от заседанието на бюрото и евентуално в протокола от пленарната сесия, както и временно отстраняване на члена от изпълнение на функциите на докладчик, председател и член на проучвателни групи и временно спиране на всякакво участие в командировки и извънредни заседания.
- 102 Следователно, с оглед на съдържанието ѝ и на последиците от нея не може да се приеме, че спорната мярка има наказателен характер и че съставлява санкция. Всъщност тя няма за цел да санкционира, наказва или укорява жалбоподателя за евентуално неизпълнение на задълженията, произтичащи от кодекса за поведение, а изпълнява превантивна цел, а именно да гарантира по-добра защита на длъжностните лица и служителите на ЕИСК в интерес на доброто функциониране на секретариата на група I.
- 103 В това отношение е важно да се отбележи също така, че жалбоподателят не е представил данни, позволяващи да се установи, че спорната мярка всъщност не е насочена към постигането на изтъкнатата от ЕИСК цел или че не отговаря на действителна нужда на службата.
- 104 Следователно в контекст, характеризиращ се с напрежения, които увреждат доброто функциониране на службата, Бюрото на ЕИСК може да приеме, при обстоятелствата в конкретния случай, че е в интерес на службата да освободи жалбоподателя от изпълнението на някои административни задачи, свързани с упражняване на йерархична власт (в този смисъл и по аналогия вж. решения от 7 март 1990 г., Несц/Комисия, С-116/88 и С-149/88, ЕУ:С:1990:98, т. 22, от 28 октомври 2004 г., Meister/СХВП, Т-76/03, ЕУ:Т:2004:319, т. 79—81 и от 19 октомври 2017 г., Bernaldo de Quirós/Комисия, Т-649/16, непубликувано, ЕУ:Т:2017:736, т. 40), без в същото време това да съставлява дисциплинарно решение предвид съдържанието и последиците от такава мярка.
- 105 В това отношение, съгласно член 9, параграф 8 от Правилника за дейността на ЕИСК, бюрото отговаря по-специално за правилното използване на човешките и бюджетните ресурси при изпълнението на отредените му от Договора задачи. Като се има предвид, че спорната мярка се отнася до правилното използване на човешките ресурси на ЕИСК, в случая тези на секретариата на група I, именно Бюрото на ЕИСК е органът, компетентен да приеме такава мярка, в края на процедурата, предвидена в член 8, параграф 3, първа алинея от Кодекса за поведение от 2019 г.
- 106 С оглед на гореизложеното доводът на жалбоподателя, че Бюрото на ЕИСК му е наложило санкция в нарушение на принципите на забрана на обратното действие, на правна сигурност и на законоустановеност на наказанията, не може да бъде приет, поради което третото основание трябва да се отхвърли по същество.

По първото основание, а именно нарушаване на правото на защита, на правото на добра администрация, на правото на изслушване и на принципа на пропорционалност

- 107 В подкрепа на това основание жалбоподателят по същество претендира, че ЕИСК е нарушил правото му на защита.
- 108 В това отношение, най-напред, жалбоподателят твърди, че не е разполагал с разумен срок, за да се запознае с доклада на OLAF и да подготви защитата си. Според него впрочем не можело да се изключи, че съдържанието на обжалваното решение щяло да бъде различно, ако той разполагал с такъв срок.
- 109 По-нататък, жалбоподателят счита, че правото му на защита е нарушено, поради това че нямам възможност надлежно да представи становището си преди приемането на обжалваното решение, тъй като не получил пълен достъп до отнасящата се до него преписка, и по-специално до изложената в доклада на OLAF правна оценка на фактите и до приложените към този доклад стенограми от разпитите на свидетелите и на лицата, подали сигнали за нередности. В становището си по поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF, който ЕИСК представя в изпълнение на действието по събиране на доказателства, адвокатите на жалбоподателя по същество изтъкват, че съдържанието на някои свидетелски показания, събрани от OLAF в хода на разследването, не присъствало в неуповителния вариант на доклада на OLAF, до който жалбоподателят е имал достъп, с което било нарушено правото му да бъде надлежно изслушан.
- 110 Накрая, ЕИСК нарушил принципа на пропорционалност, като не разполагал с инструментите, необходими за адекватното прилагане на политиката му на „нулева толерантност“, свързана с посочените в обжалваното решение забрана и превенция на тормоза на работното място. Напротив, ЕИСК се постарал да избегне провеждането на каквото и да било състезателно производство преди налагането на предсрочното освобождаване на жалбоподателя от неговите функции.
- 111 ЕИСК оспорва тези доводи.
- 112 В самото начало следва да се припомни, че по силата на принципа на зачитане на правото на защита адресатите на решения, с които осезаемо се засягат техните интереси, следва да имат възможност да представят надлежно своето становище по обстоятелствата, на които административният орган възнамерява да основе своето решение (вж. решение от 5 октомври 2016 г., ECDC/CJ, T-395/15 P, непубликувано, EU:T:2016:598, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 113 В това отношение, по-специално от съдебната практика следва, че жалбоподателят е имал право, за да може да изрази надлежно своето становище пред Бюрото на ЕИСК преди последното да вземе решение, да разполага поне с резюме на изявленията на различните лица, изслушани в производството по разследване, доколкото тези изявления са били използвани от OLAF в нейния доклад, за да формулира препоръки до председателя на ЕИСК, на които бюрото е основало спорната мярка, като предоставянето на това резюме трябва да се извърши при зачитане, ако е приложимо, на принципа на поверителност (вж. в този смисъл решения от 4 април 2019 г., OZ/ЕИБ, C-558/17 P, EU:C:2019:289, т. 57, от 25 юни 2020 г., HF/Парламент, C-570/18 P, EU:C:2020:490, т. 60 и от 25 юни 2020 г., SATCEN/KE, C-14/19 P, EU:C:2020:492, т. 121).

- 114 В този смисъл, за да се осигури поверителността на свидетелските показания и осъществяването на преследваните с нея цели, като същевременно се гарантира, че жалбоподателят е надлежно изслушан, преди да бъде прието неблагоприятно за него решение, Съдът постановява, че може да се използват някои техники, например анонимизацията, и дори представянето на същността на свидетелските показания в обобщен вид, или пък заличаването на определени части от съдържанието на показанията (вж. в този смисъл решения от 4 април 2019 г., OZ/ЕИБ, C-558/17 P, EU:C:2019:289, т. 59 и от 25 юни 2020 г., HF/Парламент, C-570/18 P, EU:C:2020:490, т. 66).
- 115 Накрая, за да има възможност да представи по надлежен начин своето становище относно елементите, на които Бюрото на ЕИСК възнамерява да основе своето решение, жалбоподателят трябва да разполага с достатъчен срок (вж. решение от 18 декември 2008 г., Sorogoré, C-349/07, EU:C:2008:746, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 116 В случая е безспорно, че жалбоподателят е имал достъп само до неверителен вариант на доклада на OLAF без приложението към него, което ЕИСК обосновава с необходимостта да се защити самоличността на лицата, подали сигнали за нередности, и поверителността на събраните свидетелски показания.
- 117 Доводът на ЕИСК, че първото основание трябва да се отхвърли, тъй като Бюрото на ЕИСК също имало достъп само до неверителния вариант на доклада на OLAF, тоест не е могло да се запознае по-специално със стенограмите от разпитите на свидетелите и на лицата, подали сигнали за нередности, преди приемането на обжалваното решение, следва веднага да се отхвърли.
- 118 Този довод не се подкрепя от фактите. Всъщност съгласно член 4, параграф 1, втора алинея, буква а) от Правилника за дейността председателят на ЕИСК е член на бюрото, а последното в действителност е получило поверителния вариант на доклада на OLAF, включително приложенията към него, с докладната записка от 16 януари 2020 г., което ЕИСК признава в съдебното заседание.
- 119 Обстоятелството, че член на Бюрото на ЕИСК е имал достъп до поверителния вариант на доклада на OLAF, обаче не представлява незначитане на правото на защита на жалбоподателя. Всъщност спазването на този принцип, който включва правото на изслушване, предполага, че при зачитане на евентуалните изисквания за поверителност лицето, обвинено в тормоз, има възможността да изрази надлежно и ефективно становището си преди приемането на решението, което го засяга неблагоприятно (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2020 г., SATCEN//KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, т. 116 и 117).
- 120 В това отношение ЕИСК изтъква, че жалбоподателят е имал достатъчен достъп до доклада на OLAF, тъй като, за разлика от обстоятелствата, довели до постановяване на решенията от 4 април 2019 г., OZ/ЕИБ (C-558/17 P, EU:C:2019:289), от 25 юни 2020 г., HF/Парламент (C-570/18 P, EU:C:2020:490), и от 25 юни 2020 г., SATCEN/KF (C-14/19 P, EU:C:2020:492), неверителният вариант на доклада на OLAF представял в резюме същността на свидетелските показания, събрани от тази служба в хода на разследването, така че правото на защита на жалбоподателя било надлежно защитено.

121 С оглед на тези доводи следва да се провери дали неповерителният вариант на доклада на OLAF съдържа резюме на свидетелските показания, събрани в хода на разследването, след което да се установи евентуално дали това резюме отразява същността на събраните от OLAF свидетелски показания и накрая, да се анализира дали жалбоподателят е разполагал с достатъчен срок да подготви защитата си и да представи становището си.

– По наличието в неповерителния вариант на доклада на OLAF на резюме на изявленията на свидетелите и на лицата, подали сигнали за нередности

122 В това отношение е важно да се констатира, най-напред, че неповерителният вариант на доклада на OLAF наброява 30 страници. В точка 2.2 от този доклад, озаглавена „Събрани доказателства“, OLAF посочва, че е „групира[ла] сходните свидетелски показания, като се е постарала да възпроизведе, доколкото това е възможно, точните думи, използвани от служителите на секретариата“, с цел да се защити поверителността на събраните свидетелски показания. Впрочем, що се отнася до служителите, които не са поискали самоличността им да бъде заличена, както и до тези, за които OLAF е преценила, че не са пряко йерархично подчинени на жалбоподателя, тяхната самоличност е посочена в доклада и не е заличена в неповерителния вариант на доклада на OLAF, който е изпратен на жалбоподателя.

123 Така неповерителният вариант на доклада на OLAF съдържа подробно резюме на всяко от действията, в които е упрекван жалбоподателят и които са илюстрирани с препратки към конкретни събития, свързани по-специално с А, В и С, самите те посочени поименно в неповерителния вариант на доклада на OLAF, както и със служителите в секретариата на група I. OLAF описва и последиците, които тези действия са имали за здравето на тези лица, по мнението на разпитаните свидетели.

124 Освен това, за всяко от действията, в които е упрекван жалбоподателят, докладът включва или преки препратки към изявленията на изслушаните лица, цитирани в кавички, или косвени такива, под формата на анонимизиран преразказ на тези изявления. OLAF се е постарала също така да посочи дали твърденията срещу жалбоподателя са потвърдени от свидетели, като при необходимост уточнява техния брой и качество. Когато дадено твърдение не е подкрепено със свидетелско показание, OLAF посочва и това.

125 От гореизложеното следва, че неповерителният вариант на доклада на OLAF съдържа резюме на изявленията на изслушаните свидетели и лица, подали сигнали за нередности. При тези обстоятелства, предвид наличието на такова резюме по смисъла на цитираната в точка 114 по-горе съдебна практика, не може автоматично да се заключи, че непредоставянето на приложенията към доклада на OLAF съставлява нарушение, което неизбежно е засегнало законосъобразността на спорната мярка. Всъщност най-напред следва да се провери дали това резюме отразява същността на събраните от OLAF свидетелски показания.

– По въпроса дали това резюме отразява същността на изявленията на изслушаните свидетели и лица, подали сигнали за нередности

126 В становището си по поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF жалбоподателят посочва редица елементи, присъстващи според него в неповерителния вариант на доклада на OLAF, който му е предоставен, за да може да упражни правото си на

защита преди приемането на обжалваното решение. Жалбоподателят прави извод, че ЕИСК е нарушил правото му на защита с това, че преди приемането на обжалваното решение му е предоставил само неверителния вариант на доклада на OLAF без приложението към него.

- 127 На първо място, жалбоподателят поддържа, че едва след като се е запознал със съдържанието на събраните свидетелски показания, е успял да разбере точния обхват на някои въпроси, които са му били поставени на изслушването му от OLAF. Ако обаче имал възможност да се запознае с тези свидетелски показания, които понякога се отнасят до стари събития, жалбоподателят щял да може да подготви по-добре защитата си. Като пример жалбоподателят посочва въпрос, отнасящ се до събитие, случило се в кабинета му в присъствието на двама свидетели, на който той не е могъл да отговори, тъй като самоличността на тези свидетели не му била разкрита.
- 128 Следва обаче да се констатира, че тези доводи нямат отношение към въпроса дали ЕИСК е нарушил правото на защита на жалбоподателя, и по-специално дали резюмето, присъстващо в изготвения от ЕИСК в сътрудничество с OLAF неверителен вариант на доклада на OLAF, отразява същността на свидетелските показания, събрани в хода на разследването.
- 129 Във всеки случай е достатъчно да се припомни, че отнасящата се до OLAF правна уредба по принцип не дава право на достъп на засегнатото лице до преписката на OLAF, докато трае разследването. Само ако органът — адресат на окончателния доклад, възнамерява да приеме увреждащ засегнатото лице акт, този орган трябва да предостави, в съответствие с приложимите за него процесуални норми, достъп до окончателния доклад на OLAF, за да позволи на това лице да упражни правото си на защита (решение от 28 ноември 2018 г., Le Rep/Парламент, T-161/17, непубликувано, EU:T:2018:848, т. 67).
- 130 Следователно при изслушването си от OLAF, жалбоподателят не е трябвало да получи изявленията на свидетелите и на лицата, подали сигнали за нередности, за да отговори на въпросите на разследващите.
- 131 Общият съд установява освен това, че въпросите, които са поставени на жалбоподателя по време на изслушването му, са били достатъчно точни и че той е бил в състояние да им отговори без затруднения. Обстоятелството, че на някои въпроси жалбоподателят е отговорил, че не си спомня или че не може да отговори, без да разполага с повече сведения, не обезсилва тази констатация.
- 132 Всъщност, що се отнася до един от подвъпросите на въпрос № 12, на който жалбоподателят отговаря, че не може да установи събитието, за което става дума, без да знае кои са присъстващите лица, е важно да се отбележи, че той все пак добавя, че според него такова събитие никога не се е случвало.
- 133 При тези обстоятелства и с оглед на подробното съдържание на събраните свидетелски показания, доводите за твърдения неясен характер на въпросите, поставени на жалбоподателя от разследващите служители на OLAF, трябва да се отхвърлят.

- 134 На второ място, жалбоподателят отбелязва, че няколко свидетели споменавали за доклад, изготвен от член на група I, E, и отнасящ се до трудностите и притесненията на служителите в секретариата на групата I в отношенията им с А, за който не се споменавало в неверителния вариант на доклада на OLAF. Този доклад обаче можел да хвърли различна светлина върху представената от А версия на събитията.
- 135 От преписката по делото, и по-специално от протокола от изслушването на жалбоподателя обаче е видно, че той е знаел за този доклад, и следователно нищо не му е пречело евентуално да го изтъкне в хода на процедурата по изготвяне на обжалваното решение, за да представи контекста или нюансите на действията, в които е упрекван спрямо А. Съществуването на този доклад впрочем е изрично споменато пред консултативния комитет, което е довело до отвода на включения в състава на посочения комитет член на група I, който е изготвил този доклад.
- 136 Следователно доводите за липсата на позоваване на този доклад в неверителния вариант на доклада на OLAF не доказват нарушаване на правото на защита на жалбоподателя.
- 137 На трето място, жалбоподателят твърди, че един от свидетелите бил санкциониран за това, че в миналото е отправял неверни обвинения срещу него, което било припомнено от друг свидетел. Това обстоятелство обаче не присъствало в неверителния вариант на доклада на OLAF.
- 138 Както обаче ЕИСК правилно отбелязва, това обстоятелство изрично фигурира в точка 1.4 от неверителния вариант на доклада на OLAF, озаглавена „Сходства със случай, свързан с бивш ръководител на секретариата“. Следователно нищо не е пречело на жалбоподателя да изложи становището си по него преди приемането на обжалваното решение.
- 139 На четвърто място, жалбоподателят обяснява, че някои свидетели са заявили, че са срещали затруднения с А. По-специално няколко свидетели споменавали за конфликтни отношения с последната, което се отразило на доброто функциониране на отдела. Двама свидетели изтъквали освен това, че поведението на А спрямо тях било агресивно, а друг добавял, че жалбоподателят не бил единственият отговорен за цялото това положение. Според жалбоподателя обаче в неверителния вариант на доклада на OLAF, до който той имал достъп, не присъствали нито имената на свидетелите, нито пък имало каквото и да било позоваване на техните изявления, макар че тези данни щели да позволят заключенията на OLAF да се поставят в съответния контекст и да се нюансират.
- 140 От преписката обаче се вижда, че затрудненията, които някои служители в секретариата на групата I са срещали с А, не само са били известни на жалбоподателя, но и изрично присъстват в резюмето към неверителния вариант на доклада на OLAF.
- 141 Всъщност при изслушването му от OLAF и в писменото му становище по докладната записка относно засягащите го факти жалбоподателят вече е изтъкнал, че някои служители са се оплаквали от А и че това според него се е отразило на доброто функциониране на секретариата.

142 Освен това в неверителния вариант на доклада на OLAF е посочено по-специално следното:

„На проведените от OLAF разпити поне шестима служители на секретариата представят своята гледна точка, а именно че на А ѝ е било трудно да покаже компетентностите и качествата, необходими за поста, който заема. Поне трима служители на секретариата посочват, че са се затруднявали да решат към кого да се обърнат (ръководител на секретариата или негов заместник) поради неяснотата на положението. Служителите отбелязват също, че след това А е демонстрирала агресивно поведение спрямо тях. Един от служителите заявява, че те очаквали по-скоро началник-отдел, който да се справи с натиска от страна на [жалбоподателя] и да ги защитава. В този смисъл персоналът е разочарован от А“.

143 Следователно трябва да се приеме, че същността на събраните свидетелски показания присъства в неверителния вариант на доклада на OLAF. Ето защо ЕИСК не може основателно да бъде упрекнат, че е нарушил правото на защита на жалбоподателя в това отношение.

144 На пето място, жалбоподателят твърди, че видно от неверителния вариант на доклада на OLAF, разследването се отнася и до две други лица. Впрочем ако Бюрото на ЕИСК е знаело кои са те, то можело да прецени съответните им роли в твърдените деяния, по-специално спрямо В. Освен това жалбоподателят можел да ги спомене, за да постави в контекст твърденията срещу него.

145 От писмото от 3 юни 2020 г., с което Бюрото на ЕИСК е приканено да вземе решение по случая на жалбоподателя, обаче се вижда, че председателят на ЕИСК изпраща на бюрото и докладната записка на генералния директор на OLAF от 16 януари 2020 г., в която се посочва самоличността на другите две лица, обхванати от разследването на OLAF.

146 Освен това следва да се констатира, че на редица места в неверителния вариант на доклада на OLAF е отразена същността на изявленията на няколко свидетели относно ролята на другите две лица, за които се отнася разследването на OLAF. Следователно жалбоподателят е можел да изложи евентуалното си становище по тези елементи в хода на процедурата по изготвяне на обжалваното решение.

147 На шесто място, жалбоподателят твърди, че има свидетел, заявил, че никога не е бил очевидец на неуместно поведение от негова страна. Това обстоятелство обаче не фигурирало в неверителния вариант на доклада на OLAF.

148 Налага се обаче изводът, че изявлението на въпросния свидетел е по-нюансирано.

149 Несъмнено, на въпроса дали е ставала свидетел на случаи, в които жалбоподателят се е държал лошо със служителите в секретариата на група I, или дали същият е имал навика да критикува служителите, този свидетел отговаря, че не знае за това.

150 Същата обаче заявява и че според нея една от чертите на „характера на жалбоподателя е, че е авторитарен и има твърде голямо его“ и че „не е усетила много неприятната страна [на жалбоподателя], тъй като G е стоял между [тях]“. Освен това този свидетел добавя, че „е чула да се говори, че [жалбоподателят] крещи на служителите в кабинета си, но [че на самата нея] това никога не ѝ се е случвало“. Накрая, на въпроса дали би квалифицирала

- поведението на жалбоподателя спрямо служителите като тормоз, този свидетел заявява, че „[жалбоподателят] никога не се е държал така спрямо [нея]“, но че може „да си представи, че някои хора могат да провокират такъв тип поведение“ и че „[к]ато се има предвид характерът [на жалбоподателя], той [бил] като млякото и [можел] много лесно да „кипне“.
- 151 Освен това този свидетел споменава за трима колеги, които срещали трудности в общуването си с жалбоподателя. Накрая, този свидетел заключава, че „[жалбоподателят] има[а] труден характер“, че „вероятно не е искал да се държи лошо, но [че] реакциите му лесно [можели] да се възприемат като тормоз“, че „[т]ова завис[ело] и от чувствителността на другото лице“, че „[в]сички колеги от секретариата се оплаква[ли] от него“ и че „без връзка и солидарност помежду си можели да не издържат“.
- 152 От това следва, че твърдението, че този свидетел е заявил, че никога не е бил очевидец на неуместно поведение от страна на жалбоподателя, е непълно и не отразява същността на тези свидетелски показания.
- 153 На седмо място, според жалбоподателя няколко свидетелски показания потвърждавали, че генералният секретар на ЕИСК не бил взел мерки за своевременното отстраняване на затрудненията, срещани от някои служители в секретариата на група I. По-конкретно, жалбоподателят се позовава на решението на генералния секретар на ЕИСК да назначи А след изтичането на изпитателния ѝ срок, въпреки предложението на жалбоподателя да не я назначава, което допринесло за засилване на съществуващото напрежение в секретариата на група I. Неповерителният вариант на доклада на OLAF обаче създавал впечатлението, че жалбоподателят е единственият отговорен за това положение, без да се отчита отговорността на ООСД.
- 154 Подобно на ЕИСК, Общият съд отбелязва, че това твърдение противоречи на заявеното от жалбоподателя при изслушването му от OLAF, а именно че „не иска[а] да уволнява А“ и че „заедно с Н било решено да се даде положително становище относно изпитателния срок“.
- 155 Във всеки случай, както личи по-специално от становището му по докладната записка от 4 декември 2019 г. относно фактите, жалбоподателят вече е изтъкнал, че решението на генералния секретар на ЕИСК да назначи А според него е допринесло за засилване на съществуващото в отдела напрежение. Освен това фактът, че генералният секретар на ЕИСК изпълнява функциите на ООСД по отношение на служителите в секретариата на група I, не е ново обстоятелство, което жалбоподателят е могъл да узнае едва при прочита на поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF.
- 156 Поради това ЕИСК не може да бъде упрекнат, че е нарушил правото на защита на жалбоподателя в това отношение.
- 157 На осмо място, жалбоподателят счита, че заличаването на данните относно правната уредба, в която се вписва докладът на OLAF, му попречило да изложи становището си по правното основание, въз основа на което поведението му е квалифицирано като психически тормоз. Този довод е свързан с развитите в жалбата и в репликата доводи относно заличаването на направената от OLAF правна оценка на фактите, което според него не било обосновано и му попречило да упражни правото си на защита.

- 158 Що се отнася до правната уредба, следва да се констатира, подобно на ЕИСК, че тя е изложена по-специално в докладната записка относно фактите, която е била предоставена на жалбоподателя на 4 декември 2019 г.
- 159 Колкото до заличаването в неверителния вариант на доклада на OLAF на извършената от същата правна оценка на фактите, трябва да се констатира, че то не засяга законосъобразността на обжалваното решение.
- 160 Важно е всъщност да се отбележи, че целта на процедурата, която ЕИСК предприема спрямо жалбоподателя, е да се определи дали приписваните му актове и действия, така както са установени от OLAF в края на разследването ѝ, обосновават приемането на мярка на основание член 8, параграф 3, първа алинея от Кодекса за поведение от 2019 г. Съгласно член 11, параграф 4 от Регламент № 883/2013 такава проверка е единствено от компетентността на ЕИСК и следователно не зависи от правната оценка на фактите, извършена от OLAF. Така ЕИСК е трябвало да направи собствена правна оценка на фактите, установени в хода на разследването, за да прецени дали е целесъобразно да приеме мярка спрямо жалбоподателя.
- 161 Следователно не може да се установи нарушаване на правото на защита на жалбоподателя въз основа на непосочването на правната оценка на фактите, извършена от OLAF,.
- 162 На девето и последно място, без да повдига възражение за незаконосъобразност на основание член 103 от Процедурния правилник, жалбоподателят все пак поддържа, че доколкото поверителният вариант на приложенията към доклада на OLAF не му бил предоставен в съответствие с декларациите за поверителност, подписани от адвокатите му, становището на последните било несъществено и във всеки случай не можело да замести становището, което самият той щял да може да изрази, ако бе получил достъп до посочените приложения.
- 163 В това отношение е важно да се отбележи, че за да се осигури зачитането на състезателното начало, в член 103, параграф 3 от Процедурния правилник изрично се предвижда възможността, която Общият съд е използвал в конкретния случай, за запознаване на дадена главна страна с някои сведения или доказателства, които са от значение за изхода на спора и които са поверителни, като оповестяването им се обуславя от поемането на специфични задължения. Освен това от точка 191 от Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник следва, че подобно задължение може да се изразява в това представителите на една от страните да се задължат да не предоставят тези сведения или доказателства на своя доверител или на трето лице.
- 164 Така чрез процесуално-организационно действие от 7 април 2021 г. Общият съд най-напред приканва адвокатите на жалбоподателя по-специално да установят в поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF евентуалните данни, които по същество според тях не присъстват в резюмето на фактите и събраните доказателства към неверителния вариант на доклада на OLAF.
- 165 Видно от гореизложеното обаче адвокатите на жалбоподателя не са установили нито едно сведение в поверителния вариант на приложенията към доклада на OLAF, което по същество вече да не присъства в неверителния вариант на доклада на OLAF. Това е можело да се осъществи без на жалбоподателя да се предоставя поверителният вариант на приложенията към доклада на OLAF. Следователно, тъй като такива сведения не са

установени, във всеки случай не е необходимо да се разглежда допълнителното становище, което е можело да повлияе на резултата от административното производство и което самият жалбоподател е можел да представи в хода на това производство, ако е бил запознат с тези документи.

166 С оглед на всичко гореизложено следва да се заключи, че независимо от непредоставянето на приложенията към доклада на OLAF, ЕИСК е представил на жалбоподателя същността на събраните свидетелски показания в обобщен вид по смисъла на точка 66 от решение от 25 юни 2020 г., HF/Парламент (С-570/18 Р, ЕУ:С:2020:490).

– По въпроса дали жалбоподателят е разполагал с достатъчен срок, за да представи становището си по неупверителния вариант на доклада на OLAF

167 В това отношение, макар несъмнено жалбоподателят да е получил неупверителния вариант на доклада на OLAF едва в 12,40 ч. на 4 март 2020 г., или само два дни преди изслушването му от консултативния комитет, което се провежда в 15 ч. на 6 март същата година, все пак е важно да се отбележи, на първо място, че към тази дата жалбоподателят вече е знаел сравнително точно деянията, за които го упрекуват.

168 Всъщност, след като отговаря на въпросите на OLAF по време на изслушване, на което е разкрита самоличността на някои лица, считащи се за пострадали от поведението му, жалбоподателят получава — на 4 декември 2019 г. — докладна записка относно фактите, в която в обобщен вид са описани действията, за които е упрекуван спрямо А, В и С, и като цяло спрямо служителите в секретариата на група I, във връзка с конкретни събития. Жалбоподателят е могъл да изложи също и становището си по тази докладна записка в срок от десет работни дни.

169 Обстоятелството, изтъкнатото от жалбоподателя в съдебното заседание, че в тази докладна записка няма твърдения относно поведението му спрямо D, бивш член на ЕИСК, е ирелевантно в настоящия случай. Всъщност с писмо от 18 октомври 2019 г. жалбоподателят е уведомен, че започнатото срещу него разследване се отнася до твърдения относно поведението му, по-специално спрямо членове на ЕИСК, а по време на изслушването му от OLAF е поканен да вземе отношение по твърденията относно поведението му спрямо D. Освен това от изложеното по-горе следва, че целта на спорната мярка е да се защитят служителите в секретариата на група I и да се осигури доброто функциониране на тази служба. Следователно въз основа на обстоятелството, дори да се приеме за доказано, че преди приемането на доклада на OLAF жалбоподателят не е могъл да изложи становището си по поведението, в което е упрекуван спрямо бивш член на ЕИСК, който съответно не е част от персонала в секретариата на група I, не може да се докаже, че спорната мярка е приета в нарушение на правото му на защита. Накрая, при всички положения по изложените по-долу съображения следва да се приеме, че жалбоподателят е разполагал с достатъчен срок преди приемането на обжалваното решение, за да изрази евентуалното си становище по всички действия, в които е упрекуван в доклада на OLAF.

170 Важно е всъщност да се отбележи, на второ място, че консултативният комитет е предал препоръките си на председателя на ЕИСК едва на 28 април 2020 г. и че обжалваното решение е прието чак на 9 юни същата година, или повече от три месеца след като жалбоподателят е получил неупверителния вариант на доклада на OLAF.

- 171 В това отношение, независимо че от преписката не става ясно дали консултативният комитет е отправил изрична покана до жалбоподателя да представи писмено становище, за да допълни изявленията, които е дал на първото изслушване от 6 март 2020 г., и предвид отмяната на второто такова, предвидено за 17 март същата година, нищо не е пречело на жалбоподателя да представи на посочения комитет в писмен вид всяко сведение, което счита за релевантно за нуждите на своята защита.
- 172 На трето място, на 12 май 2020 г. жалбоподателят получава покана от председателя на ЕИСК да изрази евентуалното си становище по издадените от консултативния комитет препоръки. На 2 юни същата година той представя писменото си становище по тези препоръки.
- 173 В писменото си становище от 2 юни 2020 г. по посочените препоръки и въпреки че от предоставянето на неуповителния вариант на доклада на OLAF на 4 март 2020 г. са минали близо три месеца, жалбоподателят не излага нито един довод, свързан със съдържанието на този доклад, и по-специално с твърдените деяния, в които е упрекван.
- 174 От това следва, че между 4 март 2020 г., датата, на която жалбоподателят е получил неуповителния вариант на доклада на OLAF, и 9 юни 2020 г. — датата, на която е прието обжалваното решение, жалбоподателят е изслушан два пъти по повод съдържанието на този доклад и през този период е разполагал с достатъчно време да се запознае надлежно с него, да изложи становището си в това отношение и да подготви своята защита.
- 175 Накрая, оплакването за твърдяно нарушаване на принципа на пропорционалност не е подкрепено с никакъв довод, като жалбоподателят се ограничава до това да оспори общо и абстрактно това доколко „уместно и необходимо е съдържанието на обжалваното решение“, без да излага доводи, които да позволят на Общия съд да прецени основателността на това твърдение. Ето защо това оплакване следва да се отхвърли.
- 176 С оглед на всичко гореизложено следва да се заключи, че спорната мярка не е приета в нарушение на правото на защита на жалбоподателя.
- 177 Поради това първото основание трябва да се отхвърли по същество.

По второто основание, а именно нарушаване на принципите на презумпцията за невинност и на безпристрастност

- 178 Жалбоподателят упреква ЕИСК за констатацията му в обжалваното решение, че бил нарушил разпоредбите на Хартата, на Правилника за дейността на ЕИСК и на Кодекса за поведение от 2019 г.
- 179 Според жалбоподателя принципът на презумпцията за невинност, закрепен по-специално в член 48 от Хартата, налагал на членовете на Бюрото на ЕИСК да не се ръководят от предварително формираната представа, че той е извършил деянията, в които го упреква OLAF. Впрочем, тъй като не провел собствено разследване след приключването на това на OLAF, ЕИСК не бил разгледал обстоятелствата по твърдените нарушения и не направил собствени изводи относно поведението му.

- 180 Консултативният комитет също нарушил този принцип. Всъщност този консултативен орган надхвърлил правомощието си за излагане на становище, обявявайки в препоръките си до председателя на ЕИСК, че жалбоподателят упражнил тормоз, без да го е изслушал.
- 181 Освен това бил нарушен и принципът на безпристрастност, тъй като двамата членове, представляващи група I в състава на консултативния комитет, не участвали в разискванията относно жалбоподателя. Като не заместил тези членове, консултативният комитет не действал безпристрастно, което повлияло както на съдържанието на издадените препоръки, така и на това на обжалваното решение, доколкото Бюрото на ЕИСК само потвърдило тези препоръки.
- 182 Накрая, председателят на ЕИСК обективно не спазил задължението си за безпристрастност, като дал указания на службите на ЕИСК да не провеждат разследване на същите факти, което било равносилно на потвърждаване на вината на жалбоподателя.
- 183 ЕИСК оспорва тези доводи.

– По първото оплакване, а именно нарушаване на принципа на презумпцията за невинност

- 184 В самото начало следва да се припомни, че принципът на презумпцията за невинност, закрепен в член 6, параграф 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и в член 48, параграф 1 от Хартата, представлява основно право, което предоставя на частноправните субекти права, спазването на които е гарантирано от съда на Съюза (решение от 4 октомври 2006 г., Tillack/Комисия, T-193/04, EU:T:2006:292, т. 121). Съгласно тези разпоредби зачитането на презумпцията за невинност изисква всяко лице, обвинено в извършване на престъпление, да се смята за невинно до доказване на вината му в съответствие със закона (решение от 3 юли 2019 г., РТ/ЕИБ, T-573/16, непубликувано, EU:T:2019:481, т. 360).
- 185 От гореизложеното обаче следва, че спорната мярка няма за цел да упреква жалбоподателя в нарушаване на правилата на кодекса за поведение и че не съставлява санкция. Освен това приемането на тази мярка не засяга евентуалната вина на жалбоподателя от гледна точка на разпоредбите на националното право. Следователно първото оплакване по второто основание трябва да се отхвърли като негодно (вж. в този смисъл решение от 14 април 2021 г., RQ/Комисия, T-29/17 RENV, непубликувано, EU:T:2021:188, т. 114 и цитираната съдебна практика).
- 186 Във всички случаи е важно да се припомни, че спорната мярка е приета след приключването на две отделни процедури, а именно разследване на OLAF за установяване на фактите, последвано от преценка на ЕИСК относно евентуалните мерки, които следва да се предприемат с оглед на фактите, установени в хода на разследването. От изложеното по-горе следва, че в рамките на тази вътрешна процедура на ЕИСК жалбоподателят се е запознал с резултатите от разследването, преди бюрото да приеме обжалваното решение, и че правото му на защита е било зачетено.
- 187 Противно на твърденията на жалбоподателя, правото му на презумпция за невинност изобщо не означава, че след получаването на окончателния доклад ЕИСК е бил длъжен да провежда ново разследване. Напротив, макар съгласно член 11, параграф 4 от Регламент № 883/2013 ЕИСК да е длъжен да предприеме такива действия, каквито налагат

резултатите от окончателния доклад, този орган остава свободен да определи съдържанието на мерките, които следва да се предприемат в отговор на препоръките на OLAF (вж. в този смисъл определение от 25 октомври 2018 г., UI/Комисия, Т-370/18, непубликувано, EU:Т:2018:770, т. 13; в този смисъл и по аналогия вж. също решение от 6 април 2006 г., Camós Grau/Комисия, Т-309/03, EU:Т:2006:110, т. 51).

188 Освен това жалбоподателят не представя никакво доказателство, че още в началото на процедурата ЕИСК е имал намерение да приеме обжалваното решение, независимо от дадените от него обяснения (вж. в този смисъл решение от 9 юли 2002 г., Zavvos/Комисия, Т-21/01, EU:Т:2002:177, т. 341). Впрочем, след като изслушва жалбоподателя, Бюрото на ЕИСК не се съобразява със становището на консултативния комитет, който препоръчва да се приемат по-тежки санкции от предвидените в член 8, параграф 3, втора алинея от Кодекса за поведение от 2019 г., като не му налага никаква санкция.

189 Следователно оплакването за нарушаване на принципа на презумпцията за невинност трябва във всички случаи да се отхвърли като неоснователно.

– *По второто оплакване, а именно нарушаване на принципа на безпристрастност*

190 Неприложимостта на принципа на презумпцията за невинност в случая обаче не променя факта, че при провеждането на административните производства ЕИСК е длъжен да спазва основните права в Съюза, сред които е и правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, С-439/11 Р, EU:С:2013:513, т. 154).

191 Така съгласно член 41, параграф 1 от Хартата всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите на Съюза в частност безпристрастно. Това изискване за безпристрастност обхваща, от една страна, субективната безпристрастност, в смисъл че нито един от членовете на съответната институция, който се занимава със съответното дело, не трябва да показва, че е взел страна или е лично предубеден, и от друга, обективната безпристрастност, в смисъл че институцията трябва да осигурява достатъчно гаранции, за да е изключено всяко основателно съмнение по този въпрос (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, С-439/11 Р, EU:С:2013:513, т. 155 и цитираната съдебна практика).

192 В случая, що се отнася до твърдяната липса на обективна безпристрастност, жалбоподателят посочва само че преди да потвърди вината му, председателят на ЕИСК е трябвало да поиска започване на ново разследване.

193 Такъв довод обаче може само да бъде отхвърлен, тъй като ЕИСК изобщо не е бил длъжен да провежда ново разследване, преди да приеме обжалваното решение.

194 Всъщност правото на добра администрация не налага на ЕИСК да провежда такова разследване със същия предмет като разследването, извършено преди това от OLAF. ЕИСК трябва само надлежно да разгледа резултатите от разследването на тази служба, изложени в нейния доклад, и да позволи на жалбоподателя да се защити с оглед на съдържанието на посочения доклад и на евентуалните последици за него, което в случая е направено.

- 195 Освен това от изявленията на председателя на ЕИСК, на които се позовава жалбоподателят, не личи липса на субективна или обективна безпристрастност, доколкото последният само посочва, че съгласно член 11, параграф 4 от Регламент № 883/2013 ЕИСК е длъжен да се съобрази с препоръките на OLAF и да уведоми тази служба за предприетите във връзка с това действия.
- 196 Колкото до твърдяната липса на субективна безпристрастност, жалбоподателят само изтъква, че консултативният комитет не проявил безпристрастност, като издал препоръки в отсъствие на двамата членове на група I, а именно Е и F. Той обаче не обяснява доколко това разкрива вземане на страна или лична предубеденост по смисъла на цитираната в точка 191 по-горе съдебна практика.
- 197 Във всеки случай е достатъчно да се констатира, че отводът на Е отговаря именно на стремежа да се избегне накърняване на безпристрастността на консултативния комитет, доколкото решението за този отвод е взето, поради това че Е е бил в конфликт на интереси. Освен това, що се отнася до F, консултативният комитет не носи отговорност за отсъствието ѝ, тъй като тя сама е решила да не участва в разискванията на консултативния комитет по случая на жалбоподателя. При всички положения жалбоподателят не обяснява защо отсъствието на тези двама членове може да породи основателно съмнение в безпристрастността на консултативния комитет, още повече че в разпоредбите на Кодекса за поведение от 2019 г. не се предвижда издаването на препоръки от консултативния комитет да се обуславя от наличието на какъвто и да било присъствен кворум.
- 198 Следователно второто оплакване на жалбоподателя, а именно нарушаване на принципа на безпристрастност, следва да се отхвърли като неоснователно, поради което второто основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

По четвъртото основание, а именно нарушаване на член 10, параграф 2 от Регламент № 883/2013, на поверителността на дисциплинарните производства и на съдебната информация, както и на член 4, параграф 1 от Регламент 2018/1725

- 199 Жалбоподателят поддържа, че служителите на OLAF са нарушили член 10, параграф 2 от Регламент № 883/2013, обявявайки пред комисията по бюджетен контрол на Парламента, че той е виновен за тормоз, поради което членовете на тази комисия приели вината му за доказана още преди консултативният комитет и Бюрото на ЕИСК да са се произнесли по този случай.
- 200 Освен това Парламентът също нарушил „принципа на поверителност“, като разпространил информация, с която се внушава, че жалбоподателят е виновен за твърдените деяния. Това довело до нарушаване на тайната на дисциплинарното производство и на съдебната информация, чиито последици били още по-тежки, тъй като в същото време OLAF признала, че поведението на жалбоподателя нямало никакво финансово отражение върху бюджета на Съюза.
- 201 Накрая, председателят на ЕИСК на свой ред нарушил „принципа на поверителност“, като оповестил съдържанието на окончателния доклад на заседанието на Бюрото на ЕИСК от 21 януари 2020 г. Освен това според жалбоподателя ЕИСК трябвало да прикани Парламента да заличи неговите лични данни в различните си съобщения, свързани с бюджета или с деянията, в които е упрекван.

- 202 ЕИСК оспорва тези доводи.
- 203 Следва да се припомни, че съдът на Съюза може да отхвърли дадено основание или оплакване като негодно, ако установи, че дори изложените във връзка с него твърдения да са основателни, то не може да доведе до исканата отмяна (вж. решение от 19 ноември 2009 г., Michail/Комисия, T-50/08 P, EU:T:2009:457, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 204 В това отношение е достатъчно да се констатира, подобно на ЕИСК, че доводите относно действията на Парламента и изявленията на OLAF пред комисията по бюджетен контрол на Парламента, които не са страни в настоящото производство, не засягат законосъобразността на обжалваното решение, тъй като не могат да бъдат приписани на ЕИСК, който е автор на обжалваното решение.
- 205 Следователно доводите относно твърдяното нарушение на член 10, параграф 2 от Регламент № 883/2013 и на член 4, параграф 1 от Регламент 2018/1725 от OLAF и от Парламента трябва да се отхвърлят като негодни.
- 206 Колкото до довода, че на заседанието от 21 януари 2020 г. председателят на ЕИСК разкри съдържанието на доклада на OLAF пред членовете на бюро, който е изтъкнат за първи път в репликата, той следва да се отхвърли като неоснователен, независимо от допустимостта му от гледна точка на член 84, параграф 1 от Процедурния правилник.
- 207 Всъщност, макар да е присъствал на това заседание, жалбоподателят не представя никакви доказателства, позволяващи да се отхвърлят обясненията на ЕИСК, който посочва, че председателят просто е уведомил членовете на бюро за съществуването на доклада на OLAF и на придружаващите го препоръки, като целта е била единствено да се подготви свикването на консултативния комитет.
- 208 Впрочем от преписката е видно, че другите членове на бюро в крайна сметка се запознават със съдържанието на неуповителния вариант на доклада на OLAF едва на 3 юни 2020 г., когато консултативният комитет предава препоръките си на председателя на ЕИСК, след като жалбоподателят е могъл да изложи становището си по съдържанието на този доклад и по тези препоръки.
- 209 С оглед на изложеното по-горе четвъртото основание трябва да се отхвърли като частично негодно и частично необосновано.

По исканията за обезщетение

- 210 Основавайки се на член 340, втора алинея ДФЕС жалбоподателят иска ЕИСК да бъде осъден да му заплати сума в размер на 250 000 EUR като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които твърди, че е претърпял.
- 211 Неимуществената вреда на жалбоподателя се състояла в претърпяното от него изключване от професионалната му среда. В това отношение изказването на директора на OLAF пред комисията по бюджетен контрол на Парламента на 3 февруари 2020 г. накърнило непоправимо честта и доброто му име, доколкото същият информира членовете на тази комисия относно съдържанието на окончателния доклад, без жалбоподателят да е бил изслушан и без да е доказано, че отправените срещу него обвинения са имали финансово отражение за Съюза.

- 212 По-нататък, като започнал дисциплинарно производство срещу него без определена правна уредба и като се позовал в обжалваното решение на решението на Парламента от 13 май 2020 г. относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Съюза за финансовата 2018 година и на резолюцията на Парламента от 14 май 2020 г., ЕИСК също накърнил доброто име и честта на жалбоподателя.
- 213 Така невъзможността да изрази становище по засягащите го факти създадо у жалбоподателя чувство на разочарование, тревога и несправедливост, което се отразило сериозно на здравословното му състояние и на личния му живот и произтичало пряко от поведението на OLAF.
- 214 По тези съображения жалбоподателят иска поправка на неимуществената вреда, която е претърпял и оценява *ex æquo et bono* на 200 000 EUR, до окончателното уреждане на спора, което било пропорционално на нарушенията, допуснати от ЕИСК, от Парламента и от OLAF. В репликата си обаче жалбоподателят посочва, че оставя на Общия съд да оцени сумата, която му се дължи като обезщетение за неимуществената му вреда.
- 215 Имуществената вреда на жалбоподателя се състояла в разходите, които той направил за целите на защитата си от януари 2020 г. насетне и които оценява на 50 000 EUR. Освен това, в случай че жалбата бъде отхвърлена, било недопустимо жалбоподателят да бъде осъден да заплати хонорарите, платени от ЕИСК за услугите на външен адвокат.
- 216 ЕИСК оспорва тези доводи.
- 217 В този смисъл от постоянната съдебна практика следва, че Съюзът носи извъндоговорна отговорност при наличието на съвкупност от условия, а именно наличието на достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти, действителното наличие на вреда и наличието на причинно-следствена връзка между неизпълнението на задължението на автора на акта и претърпяната от увредените лица вреда (вж. решение от 10 септември 2019 г., HTTS/Съвет, C-123/18 P, EU:C:2019:694, т. 32 и цитираната съдебна практика; в този смисъл вж. също решение от 19 април 2012 г., Artegoda/Комисия, C-221/10 P, EU:C:2012:216, т. 80).
- 218 Освен това, когато едно от тези три условия не е изпълнено, искането за обезщетение трябва да се отхвърли изцяло, без да е необходимо да се разглеждат другите условия за посочената отговорност (вж. решение от 29 април 2020 г., Tilly-Sabco/Съвет и Комисия, T-707/18, непубликувано, EU:T:2020:160, т. 114 и цитираната съдебна практика).
- 219 В случая следва да се отбележи, че според жалбоподателя вредите, които твърди, че е претърпял, се дължат по-специално на неправомерното поведение на OLAF пред комисията по бюджетен контрол на Парламента.
- 220 В жалбата обаче жалбоподателят посочва ЕИСК като единствен ответник.
- 221 Следователно в рамките на настоящата жалба жалбоподателят може да иска ЕИСК да бъде осъден да го обезщети за вредите, които същият твърди, че е претърпял, само на основание на неправомерно поведение на този орган. За да получи обезщетение за вреда, причинена от друга институция, жалбоподателят трябва да предяви искането си за обезщетение срещу институцията, която е упреквана за извършване на действието, от което възниква

отговорност (вж. в този смисъл определение от 2 февруари 2015 г., *Gascogne Sack Deutschland и Gascogne/Европейски съюз*, T-577/14, непубликувано, EU:T:2015:80, т. 23 и цитираната съдебна практика).

- 222 Що се отнася до действията на ЕИСК, следва да се припомни съдебната практика, съгласно която исканията за поправка на имуществена или неимуществена вреда трябва да се отхвърлят, когато са тясно свързани с исканията за отмяна, които от своя страна са били отхвърлени като недопустими или неоснователни (вж. решение от 19 декември 2019 г., *ZQ/Комисия*, T-647/18, непубликувано, EU:T:2019:884, т. 202 и цитираната съдебна практика).
- 223 От гореизложеното обаче следва, че обжалваното решение не е незаконосъобразно и че процедурата по изготвянето му е проведена при зачитане на правото на защита на жалбоподателя. Във всеки случай жалбоподателят не обяснява с какво позоваването в обжалваното решение на решението на Парламента от 13 май 2020 г. относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Съюза за финансовата 2018 година и на резолюцията на Парламента от 14 май 2020 г. само по себе си представлява достатъчно съществено нарушение от страна на ЕИСК на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти.
- 224 Следователно, тъй като в настоящия случай първото условие за ангажиране на отговорността на Съюза не е изпълнено, исканията за обезщетение трябва да се отхвърлят, без да е необходимо да се разглеждат другите условия за ангажиране на посочената отговорност.
- 225 При тези обстоятелства жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 226 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски, включително тези по обезпечителните производства, в съответствие с искането на ЕИСК.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда KN да заплати съдебните разноски, включително направените в обезпечителните производства.**

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 1 септември 2021 година.

Подписи